

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 341/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. M. S., B., zastúpeného advokátkou JUDr. H. H., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob 454/2010-27 z 2. mája 2011 a rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 22 Cb 144/2005-236 z 21. mája 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. M. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2011 doručená sťažnosť JUDr. M. S., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k 21 Cob

454/2010-27 z 2. mája 2011 a rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 22 Cb 144/2005-236 z 21. mája 2010.

Zo sťažnosti vyplýva:

«Žalobou zo dňa 28.12.2005 sa sťažovateľ domáhal rozhodnutia, aby bol žalovaný A., s. r. o. zaviazaný na povinnosť vymeniť vadný osobný automobil ..., ŠPZ ..., č. motora ..., č. karosérie ... za nové, bezvadové vozidlo zhodné s pôvodným vozidlom a zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca po kúpe reklamoval rôzne vady vozidla a žiadal o ich odstránenie opakovane. Vadu vozidla „obitie karosérie vozidla spôsobenú odhadzovaním kamienkov počas jazdy“ odporca odmietol uznať ako reklamáciu, lebo na takéto poškodenie sa záruka na karosériu vozidla nevzťahuje. Poškodenie karosérie predstavuje približne 40 % a prejavovala sa najmä na obojstranne predných a zadných dverách vozidla.

Vzhľadom na výsledky znaleckého dokazovania považoval sťažovateľ vady vozidla za natolko závažné, že vzhľadom na ich príčinu vzniku a opakovateľnosť ich považuje za neodstrániteľné, preto je požiadavka na odstránenie vád tovaru formou výmeny vadného tovaru za bezchybný opodstatnená. ...

Rozsudkom zo dňa 21.05.2010 sp. zn. 22Cb 144/2005-236 súd rozhodol tak, že žalobný návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľa na zaplatenie trov konania a právneho zastúpenia odporcu vo výške 319,97 € v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Proti uvedenému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec.

Odvolačný súd vec prejednal a o odvolaní rozhodol rozsudkom č. k. 21 Cob/454/2010-275 zo dňa 22.03.2011 bez nariadenia pojednávania keď zistil, že odvolanie nie je dôvodné, čím sa stal prvostupňový rozsudok dňom 02.05.2011 právoplatným. ...

... odvolací súd poukázal na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nemožno mať za to, že by zo strany žalovaného bola zmluva porušená podstatným spôsobom, pretože predmetná právna úprava (§345 Obch. zák.) za podstatné porušenie považuje také porušenie, pri ktorom zmluvná strana vedela už v čase uzavretia zmluvy, že druhá strana nebude mať pri omeškaní záujem na plnení zmluvy. Podstatné porušenie je konštruované na

objektívnom princípe a za podstatné porušenie zákon považuje aj také porušenie, o ktorom v čase uzavretia zmluvy bolo rozumné predvídať s prihliadnutím na účel zmluvy, ktorý vyplýva i z jej obsahu alebo okolností, za ktorých bola zmluva uzatvorená, že zmluvná strana, ktorej práva budú porušované, nebude mať záujem na plnení povinnosti pri omeškaní. Leasingová spoločnosť a následne žalobca kupovali vozidlo už používané, jazdené, teda s vedomím, že bolo používané. Rovnako bolo preukázané, že vady, ktoré žalobca považuje za dôvod na výmenu zakúpeného tovaru – vozidla sú opraviteľné, ktorých opravy sa žalobca aj domáhal. Ale ani v prípade, že by žalovaný neprejavil vôľu vady v primeranej lehote odstrániť, nevzniká žalobcovi právo na výmenu veci, môže od zmluvy odstúpiť alebo požadovať primeranú zľavu z kúpnej ceny, čo platí iba pri podstatnom porušení zmluvy. Nároky, ktoré si uplatňuje žaloba sa spájajú s plnením, ktoré má povahu nepodstatného porušenia zmluvy, mohol si uplatňovať buď zľavu z kúpnej ceny alebo odstúpiť od zmluvy, čím mu je dané právo zmeny pôvodne zvoleného nároku na odstránenie väd, ktorá je podmiená neodstránením väd v primeranej lehote. Postupné poškodzovanie laku vozidla, ktoré je spôsobené chýbajúcimi ochrannými prvkami, ktoré by zamedzovali takémuto poškodzovaniu a ktoré je možné odstrániť opravou. ...

Odvolací súd arbitrárne rozhodol o návrhu sťažovateľa tým, že svoje skutkové zistenia a právne závery riadne neodôvodnil. Odvolací súd sa obmedzil vo svojich záveroch na konštalácie výsledkov jeho hodnotenia bez logického vysvetlenia zistených skutočností s použitím súvisiacich právnych ustanovení. Rozhodnutie okresného súdu je tak nepresvedčivé a popiera základné princípy spravodlivého procesu, ktorého výsledkom je predvídateľné rozhodnutie pre účastníkov konania.

Odvolací súd potvrdil v celom rozsahu rozsudok prvostupňového súdu a stotožnil sa aj s jeho odôvodnením.

Odvolací súd konal týmto spôsobom vadne a osvojil si nesprávne právne posúdenie veci nezistil riadne skutkový stav uskutočnené okresným súdom pre nasledovné skutočnosti, ktoré boli bližšie zdôvodnené v podanom odvolaní. ...

Prvostupňový ani odvolací súd sa podľa názoru odvolateľa žiadnym spôsobom nevysporiadal s výsledkami dokazovania, ktoré vyplývajú zo záverov znaleckého dokazovania vykonaného nariadeného súdom vyplývajúcich zo znaleckého posudku

vypracovaného znaleckou organizáciou E., s. r. o., týkajúceho sa uplatneného nároku navrhovateľa.»

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/454/2010-27 zo dňa 02.05.2011 a aj rozsudkom prvostupňového súdu Okresný súd Trnava, zo dňa 21.05.2010, č. k. 22Cb/144/2005-236 porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/454/2010-27 zo dňa 02.05.2011 a rozsudok Okresného súdu Trnava, zo dňa 21.05.2010 č. k. 22Cb/144/2005-236 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2. Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/454/2010-27 zo dňa 02.05.2011 a aj rozsudkom prvostupňového súdu Okresný súd Trnava, zo dňa 21.05.2010, č. k. 22Cb/144/2005-236

3. Krajský spd Trnava je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade sťažovateľ, ako sám uviedol v podanej sťažnosti, podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podaním z 18. mája 2011 podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa názoru ústavného súdu v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti je daná právomoc ústavného súdu až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (*mutatis mutandis* I. ÚS 169/09, I. ÚS 184/09).

Keďže sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, právomoc poskytnúť ochranu označeným právam v tomto štádiu má Najvyšší súd Slovenskej republiky. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2011